SAINET

"LA ROSSA DE BULNER"

Un sainet basat en un personatge històric: ideat a partir del resultat de la recerca de vida i miracles d'una dona que li agradava cantar.

Representació nocturna a l'aire lliure

El títol de les cançons és escrit en vermell.

PRESENTACIÓ

ENCENDRE UNS LLUMS QUE DESTAQUIN UN RACONET AVANÇAT DE L'ESCENARI

ENFOCAR EL CANTÓ ON DOS PAGESOS ESTAN CONVERSANT

Masover A: (*a un veí*) Vinc de Guixers, de fer tractes perquè, com va ser l'any passat, aquella gent ens doni el cop de mà a la sega, i farem colla amb els que ens pugen d'Avià i l'Espunyola... i sabeu amb què m'he trobat? El capellà està fent cantar la vella de cal Culestret. I encara canta!

Masover B: Oh, llamp!, ja té pebrots la mossa, ja. Aquesta dona prou ens enterrarà a tots, prou... si no, al temps!

Masover A: Prou, però no ho saps prou bé. Em sembla que aquesta vegada ens han dut un mossèn que ens vol fer anar al cel cantant; si no, també al temps!

ENFOCAR EL CANTÓ ON MOSTRA L'ESTAMPA DE Mn. SARRI ENREGISTRANT LES CANÇONS DE VIVA VEU DE "LA ROSSA DE BULNER".

MAJORDOMA

Rossa de Bulner: (*va cantant, mostra certa dificultat en controlar la respiració*)

Mossèn jove: (*Va apuntant lletra i música en una llibreta grossa)* Respireu, dona, respireu. (*després que controli la respiració*) Molt bé,

bonica, molt bé. Teniu una veu preciosa!, i quina memòria!

Rossa de Bulner: Ai, mossèn, tu tan jove... Perdó, vostè, i guaiti quines coses que escriu!

Mossèn jove: Digueu-me de tu, digueu-me de tu, com si fóssiu la meva iaia.

Rossa de Bulner: Qui llegeixi això que escrius, sabrà ja cantar estes cançons? Jo havia d'escoltar-les vegades i repetir-les per aprendre-me-les.

Mossèn jove: Em veu dir que us les dictava el **Zot**, oi?

Rossa de Bulner: Unes sí, altres no. Jo era menuda, que ja les aprenia de mon pare; cantava molt bé. El mossèn em deia: "Ventura, el teu pare ha rebut aquest do dels àngels", i saps, jo, vinga esperar que un dia vinguessin a donar-me aquell do, també a mi.

Tu ets quasi un nen i no ho deus entendre, però és que en aquells temps, quan jo m'estava a Bulner, el Zot i algú més que no recordo el nom, feien rodolins i cançons de tot, del que ens passava o vèiem, i sobretot posaven mots.

Mossèn jove: I vós, Ventura, també en fèieu?

Rossa de Bulner: No. No feien històries però arrancaven coses de la vida, a mi em deien la Rossa, pel cabell, però a altres els motejaven malnoms.. (*talla el* **Mossèn**)

Mossèn jove: Digueu-me algun malnom que es deia!

Rossa de Bulner: Ai, no!, no recordo, sí... No, no està bé. Al duler, aquell home que ens pastura les ramades li deien el *Volant esmussat*.

Mossèn jove: Algunes d'aquestes cançons deien coses que podien ofendre altres persones, sobretot noies...

Rossa de Bulner: Sí, mossèn, sí, ens encantava airejar qualsevol defecte o ensopegada; (*afegir amb una rialleta maliciosa*) hi, hi, hi, quin sentiment de joia que ens donava! Potser anirem a l'infern, si tu no ens perdones aquests pecats.

Mossèn jove: Ha!, ha!, ha! Això Ventura, només són petites flaqueses humanes. Vau enviudar molt jove, oi?, només vau tenir filles?

Rossa de Bulner: Ha!, ha!, ha!, filles i fills. Del primer marit un nen i dues nenes, i del segon tres filles i un fill. No em vam tenir gaires, els temps eren difícils.

Mossèn jove: Ah, viuda per dues vegades!. Al Cel us els trobareu

tots dos. Quin goig, oi? Serà una estampa bonica.

Rossa de Bulner: M'has d'aclarir una cosa: Al Cel, qui serà el meu home, el primer o el segon?

Mossèn jove: Tots dos, com van ser consagrats!, Què us pensàveu?

Rossa de Bulner: (*Amb escarafalls*) Bigàmia!, bigàmia en el Cel? Què no hi ets tot?

Mossèn jove: Ai Ventura, que això no ho sabeu bé. Al Cel, hi som eteris, s'hi és en ànima, no cal el cos per trobar-nos-hi bé!, no hi ha distinció... (*talla la* **Rossa de Bulner**)

Rossa de Bulner: Què és això de l'esteris?

Mossèn jove: (*Amb gestos de complicar-se-li les coses*) És com un núvol infiniiit per on rondarem tant com vulguem... (*altre cop tallat per la* **Rossa de Bulner**)

Rossa de Bulner: Quina por, mossèn, quina por, no ho podré resistir, m'aterren les alçades, la buidor em fan basarda...

Mossèn jove: Però què dieu? Res d'això, dona!, no sentireu res d'això, (*amb parla molt suau*) res d'això. (*ara canviar el to d'expressió*) De sempre heu viscut aquí?... bé, vull dir si aquí i a Bulner?, menàveu la casa?

Rossa de Bulner: Ah, jo, sí a casa.

Mossèn jove: I els homes, la terra, oi?

Rossa de Bulner: Nooo, l'època de les collites fan colla i van a fer la sega als bladars d'avall, a Avià, a l'Espunyola, Montmajor... i després d'avall ens vénen i amb els nostres homes fan la sega aquí.

Mossèn jove: Sí, està clar: feu intercanvi, primer baixeu vosaltres perquè el blat els madura abans i després us tornen el favor, quan ha madurat a les vostres terres.

Rossa de Bulner: Quins homes més macos que ens vénen! Quan marxen, ploro i tot, beneita de mi.

Mossèn jove: Voleu dir que ploreu i tot?

Rossa de Bulner: No veus que me'ls estimo com si fossin meus. Són els millors dies de l'any: pugen, treballen, no escatimen suor i posen geni amb alegria... fan acudits... canten... I jo m'hi poso enmig.

Mossèn jove: Vós a segaaar?

Rossa de Bulner: No a segar, no, què et creus?, això és cosa dels homes! Quan sopem, canto amb ells, són homes que es fan estimar. Aquests dies són una gran festa, de treball, d'amistats, de solidaritat... (*canviar el to*) i què menjadors que són, no acaben mai la

gana! (*estirar un silenci*) Sempre m'ha agradat molt veure'ls menjar així.

Mossèn jove: És natural: vós com totes les mares, els sentiu com si fossin fills vostres.

Rossa de Bulner: No. Abans hi van els nostres, i quan tornen ens diuen que els han tractat bé, i això és maco. Ens els tracten bé i això és el que fem amb ells.

Mossèn jove: És molt natural, Ventura, és natural. (*ara dit amb solemnitat*) Fan la feina més important del món: en surt el pa de vida! Cap altra cosa té tanta importància, treuen el fruit de la terra, res és més important. (*ara canviar de to*) Ei, mossa, i la resta de l'any...?

Rossa de Bulner: Patates! (*fa un petit silenci*). A què la gent d'aquí ja en fem la cara, de patata? Patates primerenques i patates tardanes per fer llavor. Jo menava l'aviram, el porc, la vaca... Quan vam baixar aquí a Sisquer, també els horts. De jove vaig ser la majordona d'un mossèn molt vell. A què no ho sabies?

Mossèn jove: Durant els anys de bregues entre carlins i cristins, us van donar gaire guerra?

Rossa de Bulner: Ens arribava la brama de la maror que es vivia, la gent estava cansada, i saps, ens repetíem un rodolí que era famós. Deia: "El Joan Prim afusellat, el Serrano en Capella, el Topete esquarterat, i el Baldrich a la Paella".

Mossèn jove: Ha, ha, ha! M'agradaria saber coses d'aquells temps. I ara, us sentiu bé amb aquests vuitanta-dos anys meravellosos que teniu?

Rossa de Bulner: Jo fa temps que ja em sento preparada per al traspàs al més enllà, però ara tinc molta por.

Mossèn jove: Fins a cert punt ho puc entendre, Ventura estimada, però la mort és el compromís amb Déu per assolir la plenitud de la vida.

Rossa de Bulner: (*amb èmfasi*) Tu no m'entens!!! (*estirar un silenci abans de continuar*): El que em fa por és anar al Cel, em fa basarda. Tu m'has posat la por al cos! Serem esteris!... (*amb veu de gallina*) això ens espera al cel!?

Mossèn jove: (*fa un gest d'impotència i alça la mirada, amb les mans es mig frega la cara i les orienta cap al cel*). Va, madona meva, canteu! Millor encara, que avui ja portem un bon berenar. Expliqueu-me coses de quan éreu jove.

Rossa de Bulner: Ai Mossèn, vols que t'expliqui una cosa de quan jo era una nena? Recordo com si fos ara mateix que m'estava

a Bulner, en una casa on hi fèiem menjars que es deia cal Culestret. A mi, de tant dir-me Rosseta em va quedar la Rossa o Rosseta de Bulner... I estàvem de festa...

TANCAR ELS LLUMS

OBRIR EL "TELÓ GENERAL"
(*APAGAR FOCUS ENCARATS AL PÚBLIC*)
ANYS MIL VUIT-CENTS SEIXANTA, SEGLE XIX

ES COMENÇA A SENTIR UN SOROLL FESTIU:
DOS CONTERTULIANS

M VEÍ: Va, corre, anem a la plaça, a veure què és tot aquest rebombori?

ARA, EL MATEIX ESCENARI, PERÒ ENLLUMENAT, QUE ES VEGI LA RECTORIA (UNA CASA)

NENS I NENES FAN GATZARA ENMIG DE LA GENTADA.
QUE HI HA
CONVERSES PERTOT, ARRIBEN DOS CONTERTULIANS:
PAGÈS I EL VEÍ

M UN PAGÈS: Oidà!, es nota que tenim casori a la vista.

VEÍ: Aitant! Em sembla que l'hereu de cal Guardiola l'ha ben ensopegat: casar-se amb la pubilla de cal Joan. Són gent de quartos!

UN PAGÈS: Sí, i molts que en tenen! Promet ser una festassa! Jo aquí a Bulner no n'havia vist cap amb tants preparatius com aquesta.

VEÍ: (*atura la gatzara de la xicalla*) Ei, Ventura, rosseta meva, fes venir aquesta quitxalla... veniu aquí. Vinga, ara canteu el cuplet de la iaia.

VENTURA: (*Amb simpatia, radiant, pletòrica, disposa la quitxalla per al ballet i un grupet a cantar*) Va, vosaltres cantareu... i tots vosaltres feu rotllana.

PRIMER GRUP DE NENS I NENES: (*la cançó*)

SEGON GRUP DE NENS I NENES: (*el ballet*)

EL BALL DE LA CIVADA

CANVI D'ESCENARI, GIRADA TOTAL DE TEMA ARA EL CAMP, ELS SEGADORS FENT LA SEGA:

AL FONS EL CONJUNT DE SEGADORS

CANÇÓ DE BENVINGUDA

Segador A: (*mostra una llisona agafada pel cap i el dit sagnant*) Os pedrer! La molt malxinada m'ha mossegat.

M Segador B: (*s'eixuga la suor, i mig rient*) I no t'hi has tornat?

Segador A: Ca, home caaa. Però me'n faré un bon ungüent.

ELS DALLAIRES

Segador B: Això, per estovar-te les crostes del cul! (*espaiar uns segons tot rient*) I com dimoni t'has deixat mossegar?

Segador A: Ha sigut just quan agafava un manat per fer el vencill. Vet ho aquí!

DOS SEGADORS MÉS S'ACOSTEN PER VEURE QUÈ PASSA I EN AQUESTES, UNA VEU CONVIDA A L'ESMORZAR:

M Una Mestressa: (*una mica cançonerament*) A esmorzar, que les rostes es refreden!

Cap de colla, amb una trompeta: Taaaaaaa (*i crida)*: A esmorzaaar!

ELS SEGADORS ES VAN CONCENTRANT I FENT LA XERRADA I, MENTRESTANT LES MESTRESSES, QUE HAURAN PREPARAT LES ROSTES ACABADES DE FER, LES DUEN A L'ESCENARI PASSANT ENTREMIG DEL PÚBLIC PERQUÈ ELS ARRIBI L'AROMA, I EN ENTRAR EN ESCENA ELS SEGADORS S'ASSEUEN FORMANT UNA ROTLLANA I VAN REBENT EL SEU SUCULENT PLAT.

un Pagès: Ei, que es faci la llum! Vinga la llum!

Veí: Sí, sí, que vingui!

Tots els segadors a l'hora: Volem la llum, volem la llum, volem la llum.

una Mestressa: (*els passa un porró*) Sembleu criatures. Teniu, aquí teniu el porró, impacients.

Segador A: (*mentre van menjant*) L'home de la **Pepeta**), quina caiguda la seva!, l'ha deixat ben baldat.

Segador B: Sí, el pobre camina encarcarat com un estaquirot!

Mira què enfilar-se per treure un cabrit que no sabia com baixar del cingle. I au!, a sobre ens hem quedat sense duler que ens pasturés les ramades. I ara la **PEPETA** està molt preocupada i manlleva ajut per fer la sega. Jo ja m'he ofert, ja, però tinc les altres cases.

UN PAGÈS: Sí, jo he fet el mateix. Tan mala collita que feren l'any passat no els permeté fer calaix. I com diu la dita: "només qui té binat té pa estotjat", o com diu aquell altre, qui té blat és ric i no ho sap... . En fi, suposo que en un parell de setmanes podrem fer colla per ajudar-los.

SEGADOR B: (*justificant-se*) És que no podem fer-ho d'altra manera; si ens perdéssim l'intercanvi entre masos que poden pagar acabaríem com ells, quasi passant gana! I els pobres, sense fills...

UN PAGÈS: No té fills, és palpable que aquest home tenia el "volant esmussat".

SEGADOR B: Va home no facis broma, que estan de pega.

VEÍ: Ei, d'acord, d'acord (*ara, amb aire de despreocupar-se'n*) però i demà què? Aquest casori promet ser dels bons, eh? En sortirem inflats i fent tentines, ben segur!

UN PAGÈS: I tant! No ens l'hem de perdre. Vejam amb quines cançons ens animaran la festa l'acordionista (*o flautista*) i el **ZOT** i la **VENTURA**!

CAP DE COLLA (*Toc de trompeta i)*: Nois, tornem a la feina, que es fa tard i el Sol rosteix cada cop més.

CANÇÓ DE BATRE

VAN ABANDONANT FENT XERRADETES

CANVI D'ESCENARI

EL FONS DE L'ESCENARI QUE DEIXI VEURE SANT MARTÍ (SANTA MARIA)

LES NOIES DE MORIPOL

M PEPETA: (*se separa del seu home i s'acosta al* **MOSSÈN**) Mossèn Ramon, perdoneu que us *encatiï*. Ara la situació és seriosa: heu de salvar la nostra collita. És vital. Feu repic de campanes i una crida perquè s'avanci la sega.

M MOSSÈN: Ai, Pepeta meva, quines coses de dir!

PEPETA: Que sí, home de Déu. Fixeu-vos com les aus corretegen per terra molt deliroses per abastir-se de tiberi; (*dit amb èmfasi, i assenyalant el terra*) gairebé es deixen trepitjar! Això vol dir

maltempsada gran! S'estan proveint per a molts dies, aquestes aus! Estic molt aclaparada, Mossèn, perquè minvarà molt la collita si no s'ha feta abans.

Mossèn: Com està el vostre home?

Pepeta: Fet una merda! (*es posa a plorar*) Què no el veieu? Com vol que estigui si no se'm pot ni moure?

Mossèn: (*dit amb to conciliador*) Va dona, va; resaré per vosaltres i demà, i si cal, a l'Ofici faré la crida, i a migdia, també, durant les noces.

Pepeta: (*encara plorant*) Com que si cal?, què no ho veieu? Marxo amoïnada, no sé què dir, no sé que dir-li (*torna al costat del seu* **Marit** *mentre el* **Mossèn** *s'allunya*)

Pepeta: Aquest home de Déu té el cap ficat en altres coses: diu que resarà.

M Marit: Ei, Pepeta, que l'he sentit bé, ja veuràs com ens ajudarà!

Pepeta: Sí, resarà, resarà, resaraaà.

APAGAR ELS LLUMS A POC A POC

EN UNA ALTRA PART DE L'ESCENARI

A L'HOSTAL

*UNA BARRA AMB UNA CAIXA D'ARENGADES ("CIVILS"), UN PARELL DE PORRONS, TERRISSA DIVERSA, ZAFATA AMB PA LLESCAT I LA CAFETERA, L'***Hostaler** *AMB DEVANTAL QUE DESTAQUI. SI ÉS POSSIBLE, QUE PENGI UN BON SAGÍ*

Veu en off: A l'Hostal s'hi beu i s'hi menja, s'hi xerra, s'hi fa bogada, s'hi canta, s'hi riu, i fins s'hi plora. És un lloc des d'on la brama corre tant o més que al safareig, i s'escampa com la pols a l'era.

ENTRA EL **Zot**

M Zot: (*Omple l'espai amb la seva presència i forma de parlar*) Bon vespre tingueu, bons jans. Vinga una arengada i el porró, que em cal calmar la panxa i amorosir la veu! (*crida la filla de l'Hostaler*) vine aquí mosseta del meu cor, cantem-los aquella cançoneta que tan bé ens sortia ahir.

Zot i Ventura: . (canten algunes estrofes, ara l'un, ara l'altra).

SISQUER

M Hostaler: (*Impedint que comencin una altra cançó*) Ei xicots,

hem d'ajaçar-nos més d'hora; res de posar-hi tanta afició, que anar a dormir a les tantes de la nit no és bo per a la salut. (*amb molt d'èmfasi*) És que hi ha dies que la gresca la feu arribar fins a quarts de deu! I el gall no perdona!

Zot: No t'encaboriïs, que si et puja la sang t'haurem de posar sangonelles! Per cert, avui la **Pepeta** ha demanat ajut al clero. El seu home no es té dret. Hi hauríem de fer alguna cosa.

M Ventura: Jo m'hi apunto (*s'adreça a l'* **Hostaler**), pare, deixa'm fer, són molt bona gent i me'ls estimo molt!

Hostaler: Això, no sé que hi pots fer tu!, i aquí de feina no en sobra. No sé si és una nena el que ara és menester, però prouuu, pots anar a donar ànims a la **Pepeta** i son home; estan molt anguniosos.

Zot: Va rosseta meva, acabem la cançó i marxo abans que el rabiüt de ton pare em tregui.

Zot i Ventura: (*Completen la cançó*).

EL CABRER

APAGAR ELS LLUMS DE L'ESCENARI

PART SEGONA

ES FA DE DIA, LA LLUM HA DE FER CLAR L'ESCENARI I, A TRAVÉS DE LA FINESTRA TRAÇADA A LA CORTINA DE SEPARACIÓ, O UN FOCUS RODÓ ASSIMILANT LA SORTIDA DEL SOL.

ENLLUMENAR L'ESCENARI

(BALL, MELODIA ALEGRE...)

UN ROTLLET (ballar nens)

EL FONS DE L'ESCENARI QUE DEIXI VEURE SANT MARTÍ (SANTA MARIA)

Pepeta i marit: (*surten de l'església, que es vegi que en vénen*).

Pepeta: (*Enfurismada*) Cap crida, el poca-solta de **Mossèn** no ha fet cap crida. No sé perquè vaig venir ahir; el cap el té ficat amb quines llagoteries farà als nuvis, i res més.

Marit: (*Li sobresurt el guix pel coll, dit calmosament*) Va dona no diguis això. Ho deurà fer a les noces...

Pepeta: (*talla*) No s'ha dignat ni fer-ne menció. Però tant se val; quasi no hi havia ningú! A les noces sí que els ser-mo-ne-ja-rà fes-to-sa-ment!, i allà enmig del banquet, i vinga afalacs, i vinga...

Marit: Pepeta, no t'enfilis més, què et conec...

Pepeta: (*tallant*) Que no m'enfili? Al mossèn només l'importa la Missa de noces. Què li fa si acabem en la misèria, que li fa... (*plora*)

Marit: (*agafant-li la mà*) T'estimo, t'estimo molt. No t'angoixis així. Trobarem la manera, ho resoldrem, la sort no ens pot abandonar així! (*s'abracen*).

Pepeta: (*separant-se*) Sí, està clar, emmanllevarem més quartos al mossèn, com l'any passat, i en no poder tornar-los, la casa passarà a ser "casa per les ànimes", (*amb molta vehemència*) i nosaltres sense res!... (*talla el Marit*)

Marit: (*La torna a abraçar*) Va Pepeta, tant li fa, quan morirem poc importarà si se la quedat l'església... *(talla la* **Pepeta**)

Pepeta: (*Amb decisió, es desfà de l'abraçada*) I si torna el teu germà, què? tu dónes per segur que no tornarà viu, però jo dic que sí, n'estic segura. "Vaig a donar un cop de mà a la *Ronda*", ens va dir... Ens va abandonar per anar a defensar no sé què de les tradicions del rei Carles. Quan torni no trobarà res, ho haurem perdut tot!.

Marit: Quasi dos anys, dos anys que no en sabem res. Tens raó, sí, tens raó, ben segur que tornarà. I altra volta tot serà com abans, ja veuràs com sí.

Pepeta: Anem cap a casa, que això ho resoldré ara mateix.

Marit: Pepeta, no facis cap disbarat, que jo et conec...

Pepeta: Va, calla i afanya't (*el tiba mig arrossegant-lo*).

*TRASPASSEN EL LLINDAR DE LA CORTINA SITUADA EN LA PART OPOSADA DE L'ESCENARI (*O PASSEN A LA PART FOSCA*), I TOT D'UNA ENTRA LA* **Pepeta**, *I EL* **Marit** *TREU EL CAP*

Marit: On vas amb el volant?

Pepeta: Què jo hagi quedat desencantada pel descuit del mossèn no vol dir que em plegui de mans. Vaig a segar, i ho faré mentre em quedi una bri d'alè.

Marit: No, **Pepeta**, així no remeiaràs res... no resoldràs res i a sobre trencaràs el deure de guardar el repòs dominical. No pots fer-ho, això!

Pepeta: A la merda el repòs dominical! Deixa'm anar, aparta't! (*enfurismada i molt decidida va cap al camp, es perd en la foscor*).

ELS TRES SEGADORS

S'APAGUEN TOTES LES LLUMS, SE N'ENCÉN UNA DE NOVA I APAREIX LA PEPETA:

PEPETA: (*amb molt vigor i realisme*) Malxinats, què malxinats que sou!... (*dir-ho i redir-ho xisclant, plorant i rient, tot alhora*).

SENSE INTERRUPCIÓ DE CAP MENA S'IL·LUMINA TOT L'ESCENARI. JA TÉ LA SEGA ACAVALLONADA, LA SEGA COMPLETADA!

QUE ES VEGIN ALGUNA GARBERA O CAVALLONS DE FONS, TAMBÉ A LES ENVISTES DE L'ESGLÉSIA).

MOSSÈN: (*Amb la sotana i les calces arromangades*) Aquí tens la gent de Monipol, de Bulner, de Montcalb, de Sisquer, de les Valls, de Llinàs i d'Avià. I els nuvis, també!

VENTURA: (*Eixugant-se la suor*) I jo, Pepeta, no podies pas pensar que t'abandonaríem, oi?

ZOT: Ei! Jo també hi sóc, què us pensàveu?

M NUVIS: (*suosos i arromangats, a la núvia que se li vegin els enagos i els camals de les calces, s'adrecen a la* **PEPETA**, *i el* **NUVI**, *diu*) Hola **PEPETA**, us estimem molt. Primer éreu vosaltres que el nostre casament, no podia ser de cap més manera.

MOSSÈN: Avui he aixecat el deure de respectar el repòs dominical preceptiu; la vostra situació l'ha justificat plenament. Ja us vaig dir, Pepeta, que resaria per vosaltres, us en recordeu?. Ara, tots al temple, que es fa tard.

S'INICIA UNA SONORA GAUBANÇA, CANTEN ELS SOLISTES, EL COR, LA **VENTURA**...

ROSETA DE GIRONELLA

NÚVIA: (*Amb certa parsimònia, està cansada, es posa per sobre el vestit de núvia*).

UN MOSSO: (*Es presenta amb una somera guarnida*)

NUVI: (*es redreça els camals dels pantalons i ajuda la* ***NÚVIA*** *a muntar dalt de la somera* (o ruc) i el **MOSSO** *l'arria*).

SEGUIDA PEL **NUVI** *I TOT EL SEGUICI... TOTS FAN VIA CAP A L'ESGLÉSIA, A CELEBRAR EL SANT MATRIMONI, I LA* **VENTURA**, *SUOSA ENCARA, VA CANTANT.*

VENTURA i el **COR**: (canten)

UN ROTLLET (ballar nens

SEGUICI: (*Tot el seguici es va allunyant, camí de l'església, si és possible afegir-hi alguns instrumentistes, grallers?*)

APAGAR L'ENLLUMENAT EXCEPTE EL QUE MOSTRI LA CORRUA I EL CAMÍ A L'ESGLÉSIA

VALS D'EN SALVADOR
DANÇA AMB EL GRUP DE SEGADORS DE MALLA.

FINAL

ATTREZZO

LLISTA APART

DIVERSOS MICROS, Se'n pot prescindir si hi ha so ambiental suficient. 3 MICROS MONOAURALS DISPOSATS DIVERSAMENT

MEGAFONIA PER A LA CORAL

Els decorats no es defineixen per tal que es puguin adaptar als mitjans i a l'entorn... però en principi, serà un espai ample parcel·lat amb llums segons les necessitats, que permetin posar claror en àrees parcials obertes a l'escena que interessi, mentre adeqüen l'espai per a la següent.

Vestuari a concretar; els nuvis, roba avinent; el mossèn, sotana i pantalons foscos de camals amples; cafetera, cercar-ne una de grossa; porrons i terrissa; cuina per a les rostes a prop de l'escenari. Arengades; el ruc guarnit de flors; enllumenat apte per representació nocturna en espai obert; tira de paper decorat que ressalti l'era amb la garberada a la vora (si cal); un volant de segar; llibreta i llapis; una llisona sintètica (serp); vestit antic de núvia; i enagos.

Observacions:

El mossèn jove i el mossèn, millor si són personatges diferents.

M, personatge amb micro, si cal.

L'ESTRENA ES FÉU A AVIÀ, AMB MOTIU DE LA FESTA DEL SEGAR I EL BATRE EL JULIOL DE 2013